

Interferența Artelor

CENACLUL
ARTELOR 21
.....
SOCIETATEA CULTURALĂ

Anton Pann

2/2011

CENACLUL ARTELOR

(Ședința din 24 iunie 2011)

În ședința din 24 iunie 2011 au fost prezenți:

Adina Enachescu; Ariana Rîșniță; Andreea Scrociob; Anca Ionescu; Călin Matei; Constantin Geantă; Constantin Mănescu; Costea Marinoiu; Elena Neacșu; Elena Dumitrescu; Eugen Petrescu; Gheorghe Vasilaș; Gheorghe Sporiș; Gigi Poșirca; Ion Constantin Cotulbea; Ion Frîntu; Ion Măldărăscu; Laura Vega; Marian Pătrașcu; Mihai Popa; Mihai Sporiș; Nicolae Dinescu; Nicolae Liteanu; Paul Stănișor; Petre Cichirdan; Traian Tuță; Maria Turluianu; Violeta Scrociob; Vlad Stănescu.

D.l Costea Marinoiu, președintele Societății Culturale Anton Pann, prezintă cele două părți ale cenaclului: partea literar-artistică și aniversarea împlinirii vârstei de 60 ani a d.lui Mihai Sporiș - membru marcant al societății, după care dă cuvântul președintelui cenaclului dl.Petre Cichirdan. Acesta prezintă buletinul informativ al "Cenaclului Artelor 21", la primul său număr, pe care-l distribuie membrilor societății și se intră în ordinea prestabilită a activităților.

--- Violeta Scrociob - pictură - prezintă o serie de lucrări personale, printre care : "Sfânta Treime"; "Izvorul Tămăduirii" și "Portret", toate, picturi pe sticlă și lemn. Autoarea expune unele amănunte importante despre tehnica picturii pe sticlă (și pe lemn), amintind faptul că aceasta nu este canonică.

--- Paul Stănișor - sculptură- prezintă patru lucrări în lemn: "Atlas"; "Sinele"; "Bacantă" și "Omul".

--- Andreea Scrociob - interpretează trei melodii de muzică ușoară și folk, inducând asistenței o atmosferă propice pentru recitalul de poezie susținut, în continuare, de Gigi Poșirca, Paul Stănișor și Constantin Geantă.

După comentariile critice ale unor membri ai societății, cenaclul se încheie cu anunțarea activităților programate pentru ședința din luna următoare, din data de 29. 07. 2011.

Artă plastică: Mihai Sporiș: Paralelă spirituală El Greco - C. Brâncuși
Petre Cichirdan: Iconografia (icoanelor) rusă versus cea bizantină
Andreea Hereșanu - Pictură

Poezie: Elena Dumitrescu

Eseistică: Ion Constantin Cotulbea - Simbolismul numerologic al cifrei Șapte!

Lansare de carte: Adina Enăchescu, "Esențe nipone";
Marian Pătrașcu, "Oameni și câini";

Consemnat de Ion Constantin COTULBEA

FRAGMENT DIN ARTICOLUL PUBLICAT ÎN CULTURAvâlceană NR. 50-55 APRILIE -IUNIE (ITINERAR CULTURAL de pcickirdan)

(...) Am salutat prezența la cenaclul nostru a Ancăi Ionescu, autoarea romanului „Instituția noastră cea de toate zilele” și pe care o așteptăm cât mai curând cu o prezentare a acestei excepționale cărți-roman pamflet despre aceste tulburate vremuri... Cu aceeași ocazie, la finalul întâlnirii, membri cenaclului au sărbătorit ziua de naștere a lui Mihai Sporiș, 60 de ani de viață, unul din cei mai activi membri ai Societății Culturale „Anton Pann” și al Cenaclului Artelor... Costea Marinoiu, Marian Pătrașcu, Nicolae Dinescu, Violeta Scrociob au discursat și oferit cadouri, sărbătoritului... Prezentăm unul dintre comentariile reușite, critice, la adresa „recitalului de interpretare” dat de poetul Gigi Poșircă... "Se spune că umoriștii râd ca să nu plângă. Iată, tocmai am avut dovada acestei aserțiuni: deși noi eram obișnuiți să ne facă să râdem, astă seară prietenul nostru Gigi Poșircă a plâns! A plâns în versuri! Felicitări, Gigi!" (Marian Pătrașcu).

Mai adăugăm prezentarea făcută de către P. Cichirdan picturilor Violetei Scrociob, care, prin icoana pe lemn (ulei-foiță de aur) reprezentând Sf. Treime - o iconografie stabilită în lume de Andrei Rubliov, demonstrează reușita pictoriței în atingerea unor parametri ai perfecțiunii de lucru, aducând-o înspre spațiul sensibil și mai aproape de real...

PROGRAMUL CENACLULUI DIN 29.07.11

ISTORIA ARTEI

„Între El Greco și Constantin Brancuși, arta lor a creat o punte de înțeles, în ciuda celor trei veacuri care i-a despartit... fizic. Un iconar plecat din Creta, acel spațiu marcat de Bizanț, în Apusul spaniol, care traia luxuriantul Baroc, în plină Contrareformă, propune contemplației frumosului, readus de Renaștere în arta, trăirea cu toata devoțiunea ființei, în spiritul netrădat al creștin-ortodoxiei. Recunoașterea lui ca exponent al picturii secolelor al XVI-lea și al XVII-lea, va veni după veacuri de așteptare. Un cioplitor în lemn, piatră,... Constantin Brancuși, născut în Răsăritul, Olteniei de sub munte, va purta, tot departe de spațiul trăirii autentice a sacralității, gândul sau și expresia manifestării artistice, a sculptorului de geniu, în Apusul european, de acum (secolul al XX-lea!) emancipat și deschis, înțelegerii felului de a simți al Răsăritului. Veniți, în spații marcate stilistic, vor fi asimilat de la maeștrii locului, o vreme, (chestiuni tehnice, gustul locului etc.) apoi se vor fi detașat și își vor fi dat la iveală sinele ascuns, ca o trăire a religiosului, a sacralității cu o devoțiune și o fervoare specifice numai Ortodoxiei Răsăritului, patria lor de suflet. Picturile lui El Greco, cu tematica religioasă, ca și sculpturile lui Brancuși, caută cerul, sunt focuri urcatoare la cer, gânduri, ori poate inmuri dedicate lui Dumnezeu. Rombul din Învierea lui EL Greco, este elementul, de ascensiune al coloanei fără sfârșit, al lui Brancuși. Toate zborurile, ca zburări, infinite lungi, sunt lungiri de siluete în flăcări, parcă topiri materiale pentru revarsarea-n cer” (Mihai SPORIȘ).

VÂLVUL LUI DOMENICOS THEOTOKOPOULOS, GRECUL DIN TOLEDO

„(...) Spiritul trăirii religioase le este comun amândurora. Întreaga operă a lui El Greco mărturisește acest lucru, iar în ceea ce-l privește pe Brâncuși, ne-o spune cu gura lui: Contemplați lucrările mele până le vedeți! Cei aproape de Dumnezeu le-au văzut! (din aforismul 70!)

Maniera de a vedea lumea cu pământ și cer, ca legătură a omului cu creatorul, este desfășurarea verticală a lucrărilor lor. Coloane, cocoși, păsări măiestre, fetele domnișoare, etc., caută cerul, lungindu-se să-l apropie. În forma descărcată de substanță inima materialului pulsează gândul înaripat de credință. Cele două lumi, ca în două registre suprapuse în lucrările pictorului, la sculptor au suportul, soclul de susținere, și desfășurarea pe înălțime. Scenele, pe două niveluri ale picturilor, vorbesc în tonuri întunecate, cu corporalitate terestră, de pământ, iar sus, deasupra corpurilor omenești alungite, parcă într-o ardere a flăcărilor mistuitoare, explozia de lumină dizolvă imaginile și ne proiectează lumea informală a îngerilor, ori ipostazierea dumnezeirii în stările cunoscute. Regăsim aici lucrarea lumânărilor din ritualul trăirii sacre, ceara care ne substituie în ritual, pentru a ne duce gândul în cer.” (M. SPORIȘ)

ICONOGRAFIA (ICOANELOR) RUSĂ VERSUS CEA BIZANTINĂ
(Comentariu pe două icoane din colecție proprie)

Petre CICHIRDAN

PICTURĂ

ANDREEA HEREȘANU

Nume: Hereșanu

Prenume: Andreea

Data nașterii: 25.09.1984

Adresa: sat. Greblești, com. Căineni, jud. Vâlcea

Naționalitatea: română

Studii:

2007 absolventă a Facultății de Arte, Timișoara, secția Pictura,

Professor coordinator: Romul Nuțiu

01.10.2006- 15.02.2007- bursă în Polonia la Institutul de Artă,
Rzeszow

Experiența profesională:

2010 - expoziție colectivă “Nod”, Centrul de Afaceri , Timișoara

- expoziție colectivă , “Salonul de iarna”, Muzeul de Artă,

- Timișoara
- expoziție colectivă , Salonul Județean de Artă al Uniunii Artiștilor Plastici Vâlcea, Galeria Artex
 - expoziție colectivă, “Natura statică”- flori, Galeria Artex, Râmnicu Vâlcea
- 2007 - expoziție colectivă, “Schimb de identitate” Galeria Helios, Timișoara
- 2005 - expoziție colectivă, “Peisaj urban”, Galeria Transilvania, Timișoara
- 2004 - expoziție colectivă “Autoportret”, Art Club, Timișoara
Expoziție colectivă, Palatul Parlamentului, București
- 2003 - premiul III, pictură, la Olimpiada de Arte Plastice, Pitești
- 2002 - premiul II, pictură, Olimpiada de arte Plastice, Miercurea Ciuc
- 2001 - premiul II, pctură, la Olimpiada de Arte Plastice, Bistrița

POEZIE ELENA DUMITRESCU

E. Dumitrescu, râmniceancă din anul 1985, este născută în comuna Fagețelu , județul Olt, în 13 decembrie 1963; absolvă Liceul Sanitar din Craiova în anul 1982, apoi cursurile Școlii Postliceale Sanitare din Ramnicu Vâlcea în 1992.

Condiționată de probleme majore de sănătate se retrage temporar din activitatea profesională și luptă să revină . E apoi constrânsă să abandoneze cursurile universitare începute. Studiază canto clasic și pictură la Școala de Arte și Meserii din Ramnicu Valcea și o absolvă în vara lui 2011. Este mândră cu cei doi fii, absolvenți ai Universității Politehnice București. Își dorește ca poeziile ei să ajungă în manualele școlare. Dorește o societate românească sănătoasă în primul rând din punct de vedere moral (Autoportret).

FEERIC

Ca într-o feerie,
Privesc floarea din sămânță până în fruct,
Ca să înțeleg că cercul este perfect,
Pândesc amurgul până în soarele răsărit

Și nu mă mai satur de infinit,
Cutreier norii până în șuvoaie de munte
Și simt că mă dizolv în toate sensurile,
Ard veri tremurând în gând ierni.
Ca să pot să păstrez torța vie,
Țip a viu până îmi cântă ecoul
Și mă armonizez în timp și spațiu,
Îmi măsoar drumul, până dincolo de capete
Și îmi amintesc să perseverez,
Șoptesc forme, până le transcend,
Căci voința este lege a supraviețuirii,
Frământ pâine până simt miros de pământ,
Trezind în conștiința materia primară.
Mocnesc a stup plin până la strângere de mâini,
Căci din trudă îmi vin idei de pace.
Sădesc copaci ca să-i scutur de stele
Și să culeg lumina ce mă ține viu.
Alerg pe poteci ca să-mi uit pașii,
Ca apoi să-i caut și să-i primesc în dar,
Rechem trecutul până recunosc prezentul,
Iar viitorul îmi va da locul meu,
Învat înțelepciunea din avalanșa istoriei,
Iar cu o scânteie să fac lumină,
Port osânda răstignită în Coloana Infinitului
Dar înca nu știu sensul axei,
Sufăr, ca să înțeleg durerea din lacrima ploii
Și înot în lacrimile tuturor, către țarm,
Învăț bucuria razei de soare sărutând trandafirul
Și mă cutremur de fericire,
Trag clopotul miezului de zi cu brațele umbrei,
Căci verticalitatea e linia dreaptă în punct.
Caut elementul pierdut pentru care revin
Când uit să iubesc iubirea.
Absolutizez zborul până devin sferă azurie,
Trezindu-mă din vis în alt vis.
Mă semăn, ca să culeg dragoste în ulciorul rece
Și mă îmbăt, între lacrimă și suspin,
Mor pe îndelete, ca să trăiesc deplin

Și să înțeleg de ce port miracolul
De a trăi...

ARBITRARIU

Nu există nu exista !
Iar ce există, există ?
Nu există creioane care nu pot scrie
Există doar ascuțitori proaste
Nu există vorbitori nebuni,
Există doar ascultători fără imaginație
Nu există timp fără limite,
Există doar ceasuri stricate
Nu există ochi care se uită,
Există doar oameni care nu se văd
Nu există câștig fără risipă,
Există doar plus-valoare
Nu există cauză fără efect,
Există doar urmări
Nu există tinerețe fără bătrânețe,
Există doar
Viață fără de moarte
Nu există trecere fără urme ,
Există doar misticizări
Nu există căi nebătute
Există doar neinițiați
Nu există erori programate,
Există doar factorul uman
Nu există perpetuarea speciei,
Există doar pesrseverența materiei
Nu există binele,
Există doar ideea de perfecțiune
Nu există dragostea pura,
Există doar perimetrul ei
Nu exsită frontiere,
Există doar limitarea cunoașterii
Nu există iertare fără păcat,
Există doar liberul arbitru...

ROZE

O, roze,
Parfum de roze,
Parfum de floare,
Parfum sălbatic
De înălțare
În divin,
Pe clipe de inspir,
De viață și de soare,
Tu umpli tot,
Și respirație și răsufare
Și ochi și minte,
Te-nfigi în suflet
Să faci din clipe
Nemuriri rătăcitoare !
Îmbălsămat între petale
Ce ochiul înfloresc,
Ești pruncul zămislit
De dragostea de încântare
A înfășatelor petale,
Ce ,cu candoare
Și infinita -mbrățișare
De moale ,de duios
Și baie de culoare,
Te zămislesc.
Puternic, ca o floare înspinată,
Ce relele nu le primesc,
Te cațeri în lumina,
Săgeata verde
Ce lumina verii
O răstălmacești,
Tu , floare între flori,
Faci raiul pământesc
Și ești memento mori
Al celor ce iubesc!...

NEÎNTÂMPLARE

Măr amar ,
Poamnă amară
Ce, negustat
Dai în oțet înțepat,
Mi-ai căzut în brațe ,
La sân,
Ca parfumat,
Și te-am mușcat...
O foame
Ne foame mi-era
Și nu de poame
Sufletu-mi ardea
Și căzuși tu pacoste
În calea mea
Un măr,
Idea de mireasmă
Și savoare,dar,
Vai!
Căci nu fu așa!
Amar de buze
Și de chip,
Otrava pentru suflet
Era esența ta!... .
Dar,
Erai mărul meu,
Nimicnicia ta!...
Măr pădureț,
Măr rătăcit în lume
Să te-altoiesc,
Să scap de-amar
O lume,
Și al tau nume!...

EXERCITII

Exerciții de demnitate, zilnic
Să vrei și să poți să faci, asiduu
Sunt cele mai indicate

Ca și mersul pe jos,
Ele sunt simple, le ști deja,
Ele trebuie doar repetate

Cu un gest ,cu o privire,
Obligatoriu cu un zâmbet,
Într-un cuvânt le pui pe toate.

Începi de ieri,continui azi,
În somn nu dormi
Iar mâine fără ele nu se poate.

Privești din părți, de jos, de sus ,
Rămâi uimit și gânditor,
Dar vezi pe verticalitate!

Te apleci, te înclini, te strângi,
Ți-e pasul greu,
Dar să cobori e peste poate.

Mai sari, te întinzi,te împiedici,
Așa e viața,
Dar să te rupi chiar nu se poate ,

Căci ai pornit din start
Pe al tău drum
Cu multă demnitate

Și ai aflat de ea pe drum
Râzând-plângând
Lovindu-te de toate...

Iei lecții și mai dai
Ca să înțelegi
Ai vrea tu să le ști pe toate !

Aduni și scazi
Din când în când
Dar ieși pe plus, la demnitate !

ESEISTICĂ

Număr sacru încă de pe vremea sumerienilor, Șapte (și unii multipli ai săi) este o cifră dragă aritologiei biblice. Corespunzător numărului planetelor, șapte caracterizează întotdeauna perfecțiunea (pleroma de care vorbesc gnosticii) și chiar divinitatea.

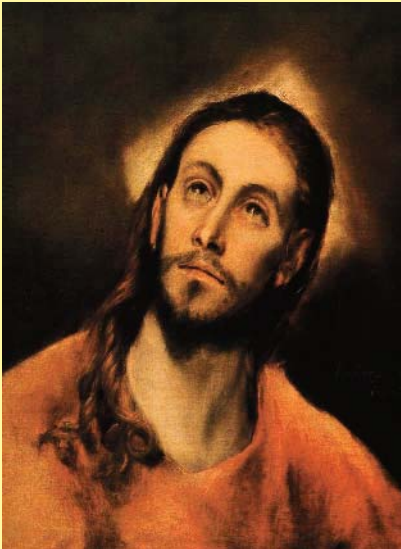
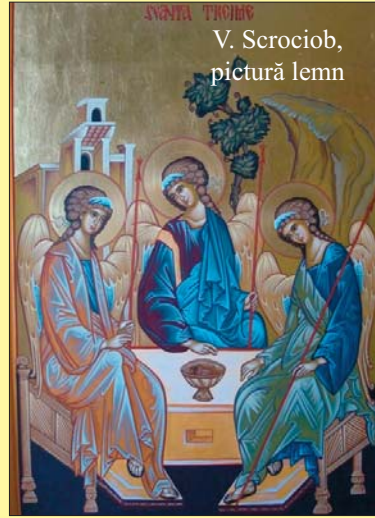
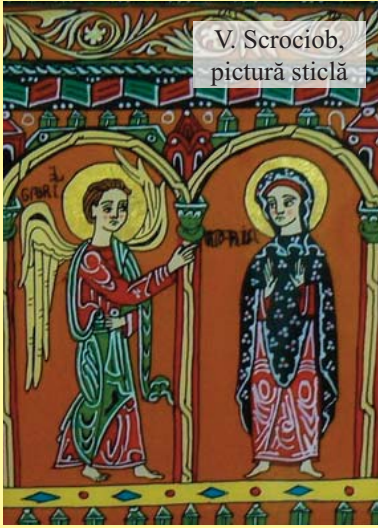
Șapte este cheia Evangheliei după Ioan: șapte săptămâni, șapte minuni. Acest număr desemnează și împlinirea harurilor dăruite de duhul sfânt Bisericii.

Ziua a șaptea, în care Dumnezeu se odihnește după facerea lumii, înseamnă refacerea forțelor divine, prin contemplarea lucrării desăvârșite. Odihna din ziua a șaptea marchează un legământ între Dumnezeu și om.

Șaptele simbolizează desăvârșirea lumii și împlinirea vremii. Potrivit Sfântului Augustin, el măsoară timpul peregrinării omului pe pământ. Prin cifra șapte, care indică odihna, încetarea lucrului, omul însuși este chemat să se întoarcă spre Dumnezeu și să se odihnească întru El.

Ion Constantin COTULBEA

El Greco (Domênikos Theotokópoulos),
1541-1614, două picturi: „Cristos” și „Sfânta Treime”

Realizat culegere, tehoredactare, tipărire: Intol-press, Râmnicu Vâlcea,
cichirdan@yahoo.com, tel (fax) 0250 736615, 0746029824